

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia DOS de FEBRER de DOS MIL DIVUIT, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió extraordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. Tinents d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. Regidors i les Imes. Sres. Regidores Agustí Colom Cabau, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep M. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Jaume Ciurana i Llevadot, Jordi Martí i Galbis, Raimond Blasi i Navarro i Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltrán, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Jaume Collboni Cuadrado, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Xavier Mulleras Vinzia, Ángeles Esteller Ruedas, María José Lecha González, Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura i el Sr. Gerard Ardanuy i Mata, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, el Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i cinc minuts.

PART DECISÒRIA EXECUTIVA

Proposta d'acord

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

PLANTEJAR, a l'empara d'allò establert a l'article 197 bis de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general, la qüestió de confiança vinculada a l'aprovació definitiva dels pressupostos 2018, en la forma consignada a la proposta d'acord que fou debatuda i rebutjada pel Plenari del Consell Municipal en la seva sessió celebrada el 26 de gener de 2018 i que es transcriu a continuació:

RESOLDRE les al·legacions presentades al Pressupost general de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2018 durant el termini d'informació pública, d'acord amb els informes que consten a l'expedient. APROVAR definitivament el Pressupost general de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2018, integrat per: a) El de la mateixa entitat; b) Els pressupostos dels organismes autònoms locals: 1. Institut Municipal de Persones amb Discapacitat, 2. Institut Municipal d'Educació, 3. Institut Municipal d'Informàtica, 4. Institut Municipal d'Hisenda, 5. Institut Municipal d'Urbanisme, 6. Institut Municipal de Paisatge Urbà i Qualitat de Vida, 7.

Institut Municipal de Mercats, 8. Institut Barcelona Esports, 9. Institut Municipal de Serveis Socials; c) els estats de previsions d'ingressos i despeses de les entitats públiques empresarials: 1. Institut de Cultura de Barcelona, 2. Institut Municipal de Parcs i Jardins, 3. Patronat Municipal de l'Habitatge, 4. Institut Municipal Fundació Mies Van der Röhe; d) els estats de previsions d'ingressos i despeses de les societats mercantils següents: 1. Barcelona de Serveis Municipals, SA (BSM), 2. Informació i Comunicació de Barcelona, SA, 3. Barcelona Activa, SA, SPM, 4. Barcelona Gestió Urbanística, SA, 5. Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA (BIMSA), 6. Foment de Ciutat, SA, 7. Barcelona Cicle de l'Aigua, SA. APROVAR definitivament les bases d'execució i la plantilla de personal per a l'exercici 2018 que consten a l'expedient. APROVAR definitivament el Pressupost consolidat de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2018 d'acord amb la Llei general d'estabilitat pressupostària. APROVAR, als efectes exclusius del que assenyala l'article 122 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, els pressupostos dels consorcis adscrits a l'Ajuntament, aprovats pels seus respectius òrgans de govern i esmentats a continuació: 1. Consorci Institut d'Infància i Món Urbà, 2. Consorci Campus Interuniversitari del Besòs, 3. Agència d'Ecologia Urbana de Barcelona, 4. Agència Local de l'Energia de Barcelona, 5. Consorci del Besòs, 6. Consorci de Biblioteques de Barcelona, 7. Consorci del Mercat de les Flors - Centre de les Arts de Moviment, 8. Consorci Local Localret, 9. Consorci Museu de Ciències Naturals, 10. Consorci Museu d'Art Contemporani de Barcelona, 11. Consorci de l'Auditori i l'Orquestra, 12. Consorci Fira Internacional de Barcelona, 13. Consorci de Turisme. SOTMETRE, en conseqüència, la qüestió de confiança així plantejada i la proposta d'acord a què es vincula al sistema nominal de votació mitjançant crida pública.

La Sra. ALCALDESSA, després de saludar els membres del consistori, la síndica de greuges i els mitjans de comunicació presents a la sala, obre la sessió extraordinària del Plenari del Consell Municipal en què es presenta una única proposta d'acord referent a la qüestió de confiança vinculada a l'aprovació definitiva dels pressupostos del 2018, que llegeix.

El Sr. PISARELLO observa que aquesta sessió és relativament atípica perquè, novament, tornen al debat en matèria pressupostària que van fer fa pocs dies en la sessió plenària ordinària, i assegura que van fer un gran esforç per intentar arribar a acords quant als pressupostos, que es van assolir parcialment, ja que es van incloure alguns canvis que enriqueixen la proposta inicial que va presentar el Govern.

Repeteix que Barcelona necessita uns pressupostos, que els tindrà, i que seran bons; tanmateix, puntualitza que allò que avui han de discutir és vincular-los a un debat en matèria de confiança.

Considera que tothom en aquesta cambra és conscient que el Govern municipal té minoria, però també que la resta de forces polítiques del consistori estan en una minoria encara més gran que la del Govern; així, doncs, el que avui debatan és, en realitat, com es pot fer per recuperar la confiança de la ciutat de Barcelona.

Constata que l'any 2017 ha estat molt difícil per a tothom, i que el Govern ha tingut la ferma voluntat que Barcelona se'n sortís; en aquest sentit, entén que és molt rellevant que el present debat es produeixi després de l'acte "Barcelona, Always Connected", que obre avui pràcticament totes les portades dels mitjans de diversa tendència política, i que demostra que malgrat totes les minories que componen la cambra i les seves discrepàncies legítimes, Barcelona és una ciutat capaç de posar-se d'acord en coses importants.

Posa en relleu que l'acte d'ahir no va ser només per afermar la importància d'un congrés tecnològic a Barcelona, sinó que s'hi va destacar la rellevància de les universitats públiques, el teixit cultural i emprenedor de la ciutat, i remarca que hi eren tots.

Considera que aquest acte va suposar un missatge de confiança en la ciutat, i que demostra que, malgrat les discrepàncies que han mantingut al consistori moltes vegades, absolutament legítimes políticament, és aquest el camí per on han d'anar.

Assenyala que el consistori està molt fragmentat i, per tant, entenen que el missatge que ha de llançar ara és en quines coses sí que són capaços de posar-se d'acord per refermar la confiança de la ciutadania.

El Sr. TRIAS constata que avui estan aquí perquè la Sra. Alcaldessa no ha estat capaç d'aconseguir l'aprovació del pressupost municipal per la via ordinària, malgrat que el seu grup, el principal grup de l'oposició, i altres grups havien decidit abstenir-se perquè fos possible.

Subscriu, com deia ara el Sr. Pisarello, que estan en una conjuntura important, i el seu grup ha fet la consideració que és positiu que l'Ajuntament de Barcelona disposi de pressupost. Puntualitza, com ja va expressar a l'alcalde, que l'abstenció del seu grup no era per donar-li suport a ella sinó que ho feien per la ciutat. Destaca que el seu grup va fer, a més, un exercici remarcable de negociació, i reconeix que la que van establir els darrers dies amb el Sr. Pisarello va anar prou bé i va possibilitar l'abstenció.

Lamenta, tanmateix, que el Govern es quedi sempre a mig camí; així, una vegada va aconseguir que el Grup Demòcrata i altres s'abstinguessin en la votació del pressupost, va ser incapaç de gestionar el suport dels altres i, en conseqüència, el resultat ha estat un fiasco.

Considera, doncs, que el Govern ha de reflexionar, pensar per què li ha passat això; per què és incapaç de gestionar la ciutat i fer-la anar endavant aconseguint complicitats. Adverteix, però, que per aconseguir complicitats cal cedir, qui està en majoria ha d'allargar la mà als altres, i lamenta que el Govern no sàpiga teixir estratègies de complicitat.

Diu que li sembla que la raó d'això és que l'actual govern prové del populisme i de l'activisme, i ha aconseguit guanyar l'Alcaldia i governar Barcelona, però ara es troben que han de canviar molts dels seus plantejaments inicials; del pacte de les escales contra Telefónica han passat a l'acte d'ahir a què ha fet referència el tinent d'alcalde, i els felicita per això perquè considera que és el camí que cal seguir.

Precisa que en l'acte esmentat el Sr. Hoffman els va donar una lliçó, deixant clar amb el seu parlament que l'acte es feia en benefici de la ciutat, i perquè és necessari que el Govern expliqui al món que dona suport i que creu en el lideratge de Barcelona en el repte del canvi tecnològic. Que hi dona suport

per canviar les coses, per la generació d'activitat econòmica i per lluitar contra la pobresa i l'atur.

Creu que aquesta és l'aposta, però reitera que en la fase de final del mandat, el Govern encara no ha aconseguit aclarir quin és el seu model de ciutat, a curt, mitjà i llarg termini. Confirma que això és el que desconcerta el seu grup; i fa avinent que així com l'altre dia deia que s'abstenien per fer possible que el pressupost tirés endavant, avui diu no a la qüestió de confiança perquè no confien en el Govern, perquè desconeixen absolutament què vol fer, ja que tot allò que fan és continuar coses que ja estaven en marxa, programades, però amb un retard de dos anys i mig, ja que durant aquests anys s'han dedicat a aturar-ho tot.

Per això, celebra l'acte d'ahir, que era indispensable i que dona continuïtat a un projecte que ja estava endegat; però, reitera que no sap quins són els projectes propis i de futur de l'actual govern.

La Sra. MEJÍAS observa que hauria d'haver estat l'alcaldeessa qui hagués pres la paraula aquesta vegada per dirigir-se, no només als grups municipals, sinó a la ciutadania, especialment a aquells que la van votar. Ho considera una deferència i una bona ocasió perquè l'alcaldeessa intentés recuperar una confiança que molts barcelonins han perdut en l'actual govern.

Lamenta, doncs, que hagi traspassat aquesta responsabilitat al primer tinent d'alcaldeia, que, remarca, en la seva intervenció no ha desaprofitat l'ocasió de demostrar novament que no ha perdut ni un bri d'arrogància.

Reconeix que la resta de grups municipals estan en minoria i, precisament per això, correspon al grup de govern de fer tots els esforços possibles per arribar a acords i consensos.

També es refereix a les paraules del Sr. Hoffman amb motiu de l'acte d'ahir, que va assenyalar que Barcelona pateix una crisi de confiança i que cal que es cregui el seu potencial. Atribueix aquesta situació al fet que ha estat el Govern municipal qui s'ha encarregat de transmetre aquesta sensació d'inseguretat i d'incertesa, així com de manca de fermesa a l'hora de defensar oportunitats per a la ciutat, quan no les han posades en risc.

Assenyala que davant aquesta manca de seguretat i d'incertesa que el Govern ha generat no entén com gosen demanar a l'oposició que avui els renovi la confiança en un projecte que ni tan sols Barcelona en Comú sap defensar.

Remarca que aquesta és la segona ocasió en què el Govern ha de recórrer a l'aprovació del pressupost mitjançant la qüestió de confiança, una argücia política que li permet de tirar-lo endavant. I constata que ho fan d'una manera molt poc democràtica, ja que no han escoltat la resta de grups de l'oposició i sense comptar amb les seves aportacions, que a parer seu obeeixen més als interessos generals.

Afegeix que emparant-se en la qüestió de confiança, el Govern substitueix un debat serè sobre el principal instrument per orientar les polítiques municipals per una mena de defensa vehement del seu projecte, que ja augura que és fallit, i l'intent de colar-los per la porta del darrere.

Entén que aquesta actitud té molt poc a veure amb la proclama a favor de la participació que sempre ha fet l'alcaldeessa, ja que aquests pressupostos són molt poc participatius, els ha fet el Govern en solitari i, en solitari, els aprovarà amb la qüestió de confiança.

Apunta si l'alcaldeessa s'ha qüestionat quin nombre de barcelonins, a dia d'avui, li farien confiança i donarien suport a la seva gestió, i diu que està

convençuda que serien pocs; es pregunta si totes aquelles famílies a qui va prometre solucions per accedir a un habitatge digne avui estan satisfetes amb les polítiques d'habitatge; o si els pares als quals la regidora Ortiz va prometre més escoles bressol i que n'abaixarien el cost ja s'han adonat que no només no tenen més centres, sinó que els costos són més elevats.

Assenyala que els comerciants, que cada dia aixequen persianes i paguen els seus impostos i als seus treballadors, s'han d'enfrontar diàriament a la competència deslleial dels manters, de ben segur que no els renovarien avui cap confiança; com tampoc no ho farien els restauradors que s'han vist obligats a acceptar una ordenança de terrasses injusta que ha perjudicat greument els seus negocis en molts casos, i que ha comportat la pèrdua de llocs de treball. Continua dient que els empresaris turístics també s'han d'incloure en aquesta llista de greuges, i han d'aguantar un discurs contra l'activitat turística i, fins i tot, han hagut de patir atacs, mentre el Govern mirava a una altra banda; o qüestiona si els renovarien la confiança els veïns que han de conviure amb ocupes, perquè el Govern tolera i protegeix l'ocupació, i que veuen com els seus barris es degraden dia a dia; o si ho farien les persones de classe mitjana i treballadora que han vist com s'incrementa el preu del transport públic.

I afegeix que tampoc no els renovarien la confiança molts dels qui legítimament els van votar perquè van creure en el seu projecte i les seves promeses, i que ara estan plenament decebuts.

Considera, per tant, que després de decebre tanta gent, avui Barcelona en Comú no pot demanar la confiança dels grups municipals de l'oposició per a un projecte que opina que no es creuen ni ells mateixos.

El Sr. BOSCH posa de manifest que ahir es va parlar de confiança i que avui se'n torna a parlar i, per tant, que és evident que la confiança ocupa la centralitat del debat a la ciutat.

Posa en relleu que ahir el Sr. Hoffman va guanyar per golejada la seva moció de confiança i, altrament, avui l'alcaldeessa perdrà la seva; així, destaca que hi ha gent de fora que confia en la ciutat i, en canvi, els qui han de liderar-la no hi confien ni ells mateixos. Per tant, considera que no es pot demanar als grups de l'oposició que hi confiïn, i que resulta molt complicat que puguin substituir allò que el Govern no transmet.

Assenyala que fa temps que el seu grup s'ofereix i estén la mà al Govern, amb generositat; que ho va fer quan es va trencar el pacte de govern amb el grup del PSC i, anteriorment, els van oferir l'oportunitat de fer un canvi real. Diu que el temps els ha donat la raó respecte a aquell pacte, i també ho han fet les bases de Barcelona en Comú quan van apostar pel trencament; recorda que també, aquella vegada, els van oferir una altra oportunitat diferent, juntament amb el PDeCAT, en benefici de l'estabilitat i governabilitat a la ciutat i que, novament, van refusar-los-la. Remarca que els van oferir la seva abstenció per tirar endavant el pressupost, per restaurar la confiança de la ciutadania en l'Administració.

I posa de manifest que no van ser capaços d'obtenir els quatre regidors que els mancaven, no ho van poder fer amb el grup del PSC, que havia estat el seu soci de govern, ni tampoc amb la CUP i el regidor no adscrit, i ho valora com un problema d'incapacitat.

Confirma que han arribat a la trista conclusió que la inestabilitat, la ingovernabilitat i la manca de confiança és el mateix govern i, per tant, que és impossible, per pur esgotament, que el seu grup li atorgui la seva confiança.

En conseqüència, el Govern es veu obligat a recórrer novament a aprovar els pressupostos amb la qüestió de confiança, per la porta del darrere amb només onze regidors i regidores, batent rècords d'aïllament.

Per tant, reitera que en allò que el seu grup confia és en la capacitat de la ciutat; per exemple, la confiança amb tothom qui és al darrere del Mobile World Congress, dels emprenedors, del talent, de la innovació, de la creativitat de la ciutat, del dinamisme i de la capacitat positiva de construcció de Barcelona.

Assegura, però, que l'esperança quant al Govern de la ciutat ara mateix la tenen posada en les urnes el 2019; i confirma que han arribat a la conclusió que allò que cal urgentment per restaurar la confiança i l'esperança és un canvi a l'Alcaldia de Barcelona.

Fa notar que diu això a l'alcaldeessa anant de cara, perquè el seu grup ha patit un desengany darrere d'un altre i ara la seva obligació és oferir una alternativa i, a manca de realitats més enllà dels sermons i els titulars, es veuen obligats a proposar un canvi. Per tant, demana a l'alcaldeessa que comenci a pensar a plegar perquè la ciutat no rutlli.

El Sr. COLLBONI diu que avui és un dia històric en aquest ajuntament perquè, per primera vegada en la història democràtica d'aquesta institució, en un mateix mandat hi ha dues qüestions de confiança, i s'arriba al rècord d'incapacitat per aprovar uns pressupostos si no és per la via excepcional establerta a la LOREG del govern Aznar, que avui torna a fer servir Barcelona en Comú. Per tant, remarca que s'inaugura aquesta fita històrica arran de la manca d'acord i de diàleg.

Constata que l'alcaldeessa avui està més sola i més aïllada que mai, i encara pitjor, apareix davant la ciutadania sense tenir un projecte coherent, ni un rumb clar per a la ciutat; i assegura que aquest és el neguit de bona part dels veïns i veïnes de Barcelona.

Reclama al Govern, arran de les al·lusions al Mobile World Congress, que no instrumentalitzi el suport que els grups i la ciutat donen a aquest esdeveniment internacional de primer nivell que, recorda, és herència socialista. I diu que ja li agradarà veure quina herència deixarà Barcelona en Comú temps a venir.

Acusa el Govern d'haver introduït la inestabilitat a la ciutat per la senzilla raó d'haver obert la porta a la piconadora de l'independentisme, que fa volar pels aires l'estabilitat de la institució municipal; i fa notar que van arrencar una abstenció als grups independentistes d'aquesta cambra, però que ara els deixen a l'estacada amb el vot contrari i, a més, reclamen la dimissió del Govern. I aprofita per retreure al Sr. Bosch la maniobra de l'abstenció per fer fora el PSC del govern de la ciutat.

Dit això, repeteix que l'actual govern és responsable de la inestabilitat d'aquesta institució, i concretament l'alcalde, per la seva manca de lideratge i d'un rumb clar.

Remarca que avui el grup del PSC li retira la confiança; una confiança que no era producte de la seva participació durant un temps al govern de la ciutat, sinó que prové del mateix dia en què la Sra. Colau va ser investida alcaldessa de la ciutat; en un moment en què van fer una lectura dels resultats electorals com la voluntat majoritària de la ciutadania de fer un canvi a l'esquerra i de diàleg. Confirma, però, que no hi ha hagut ni canvi ni diàleg, i per això avui li retiren la confiança que li van donar llavors, pensant a donar estabilitat a la ciutat i una oportunitat a la persona que legítimament havia guanyat unes eleccions. Lamenta, tanmateix, haver-se de sumar avui a la legió de barcelonins i barcelonines decebuts amb la seva gestió.

Puntualitza que li retiren la confiança per no haver posat Barcelona per davant de tot, i també perquè han perdut el nord, no tenen un projecte coherent ni possibilitat d'arribar a acords perquè el Govern canvia cada dia d'opinió, s'apunta sempre a l'última. Afegeix que un altre motiu per retirar-los la confiança és per la manca de capacitat de diàleg sostingut en el temps. Observa que Barcelona en Comú ha passat de la indignació, que van escenificar molt creïblement i amb molta eficàcia, a la impotència arran de la seva manca de lideratge i d'idees clares per a la ciutat; i remarca que tot plegat ha conduït a una profunda decepció en molts sectors de la ciutat, als quals avui se suma el seu grup.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ expressa que si aquesta qüestió de confiança fes honor al seu nom i al seu contingut legal, la Sra. Colau perdria avui la confiança del Plenari i hauria de dimitir, ja que avui novament governarà contra el Plenari, el màxim òrgan de la ciutat. Així, remarca que el Govern municipal avui podrà dir que té uns pressupostos aprovats emprant la qüestió de confiança, que tirarà endavant per la incapacitat de l'oposició de configurar una alternativa de govern als qui s'autodenominaven *alternatius*. Conclou, per tant, que la situació és que tenen uns pressupostos aprovats i una alcaldessa reprovada; que la qüestió de confiança és, alhora, una qüestió que evidencia la censura a la gestió del Govern de la ciutat, a les seves polítiques i al seu tarannà, que perjudiquen greument els interessos de Barcelona i dels seus veïns.

Fa referència, igualment, al marc polític en què es presenta aquesta qüestió de confiança, en què el Govern de la ciutat té la minoria més absoluta de la història democràtica de la ciutat, i que intenta buscar acords des d'una geometria variable amb altres grups de l'oposició, però que no donen resposta a les necessitats de la ciutat. Ho defineix com una aritmètica fallida, un pacte fracassat amb l'independentisme i, a canvi d'acceptar massa vegades les tesis independentistes posant aquest ajuntament al servei de la secessió, el Govern de la ciutat ha renunciat a defensar els interessos de Barcelona enfront d'un govern de la Generalitat que només perjudica la ciutat.

Afegeix que aquesta qüestió de confiança palesa que el tarannà dialogant amb què Barcelona en Comú es va presentar a les darreres eleccions és, en realitat, el de la imposició; així, novament, aquests pressupostos s'aprovaran per decret i sense diàleg. Subratlla que ni tan sols són capaços d'aprovar les ordenances fiscals; l'alcalde, que era l'adalid de la participació i de la

consulta ciutadana, no només no ha estat capaç de convocar-ne cap, sinó que ni tan sols amb aquests pressupostos ha promogut una audiència pública per escoltar entitats i veïns.

Valora que els pressupostos que han presentat tenen unes prioritats i unes assignacions de recursos equivocades; així, destaca que en el capítol d'ingressos es ratifica el finançament testimonial del Govern de la Generalitat —només d'un 4% dels ingressos municipals—, cosa que demostra que el Govern municipal ha renunciat a defensar les inversions i el finançament que li correspon a Barcelona; i remarca que el Govern “malvat” de l'Estat, com el qualifiquen, n'aporta el 91%.

Continua dient que en el capítol d'ingressos tampoc no s'hi pot computar l'impacte de les ordenances fiscals, ja que no estan aprovades, i interpreta que no ho estan perquè al Govern ja li va bé que Barcelona continuï sent la ciutat més cara de tot l'Estat, amb els impostos i les taxes més elevats i amb molts serveis sota mínims. Altrament, remarca que continuen batent rècords de recaptació en l'àmbit del trànsit, a les zones blaves i verdes o pel servei de la grua; o els beneficis milionaris de Cementiris, que s'han consolidat aquest mandat. Constata, també, que mentre aquest ajuntament publica rècords de recaptació, amb prou feines és capaç de recaptar el 15% de l'import de les sancions als incívics que alteren la convivència.

Entrant en el capítol de despesa, diu que es pot confirmar que el Govern municipal continua sent el caixer automàtic del Sr. Puigdemont, ja que sufraga actuacions que corresponen a la Generalitat, cosa que reverteix negativament en la prestació de serveis propis. Diu que en aquest àmbit poden parlar de les escoles bressol o d'inversions a les escoles, entre altres.

Afegeix que en aquest capítol tampoc no hi ha cap partida per a les remunicipalitzacions que aquest govern preconitzava i va prometre amb absoluta demagògia i frivolitat; es congelen les inversions, les mateixes que en pressupostos anteriors havien de servir per donar suport a la descentralització; però resulta que als districtes se'ls assigna el 15% dels recursos ordinaris del pressupost, que és el mínim que estableix la Carta municipal.

Quant a la participació, fa notar que o bé està congelada o bé ignorada del tot.

En el terreny de la promoció econòmica de la ciutat, tant a escala internacional però també per atraure inversió i generar llocs de treball i riquesa, retreu al Govern la congelació de les partides relatives a aquesta qüestió.

Continua dient que el Govern és incapaç de rebaixar les tarifes de subministraments bàsics com l'aigua, o les del transport públic, com deien que farien en presentar-se a l'alcaldia; igualment, els recorda que van prometre posar fi a les retallades, però la realitat és que continuen produint-se en tots els àmbits, tret de la publicitat i l'autobombo, i la contractació d'estudis i informes externs. I remarca que allà on sí que es multipliquen els recursos és per concedir subvencions ideològiques, des del sectarisme més absolut, a entitats afins políticament.

Manifesta que aquestes són algunes de les consideracions del seu grup sobre el pressupost municipal que justifiquen el vot contrari.

La Sra. REGUANT posa en relleu que és el tercer divendres seguit que, de manera directa o indirecta, es parla de pressupostos; primer va ser en la sessió extraordinària de la Comissió d'Economia i Hisenda, la setmana passada en el ple ordinari, i avui en aquesta sessió extraordinària, i remarca que en el contingut del pressupost amb prou feines ha canviat res i, en conseqüència, això impossibilita un canvi de posicionament.

Observa que el Sr. Pisarello ha apuntat, totes aquestes vegades, que l'únic govern possible amb l'aritmètica actual d'aquest plenari és el de Barcelona en Comú, i que és el govern al qual la CUP va donar suport el 2015 en la sessió d'investidura. I diu que ho sabien el novembre quan van presentar els pressupostos sense pràcticament cap diàleg amb els grups, i ja pensant que en aquestes dates estarien abordant una qüestió de confiança.

Considera, per tant, que en el fons poca cosa ha canviat en el camí que es van marcar el novembre més enllà del que després de les eleccions del 21 de desembre van plantejar de canviar, i remarca que des d'aquella primera presentació del pressupost, l'opció preferida era la qüestió de confiança.

Indica que el 2016 el grup de la CUP va estendre la mà al Govern per facilitar una modificació pressupostària i van arribar a un seguit d'acords, entre els quals alguns que encara estan massa a mitges, com ara la internalització dels treballadors de BTV, i fa avinent que la setmana passada, en conèixer la sentència, encara al consell d'administració s'intenta de fer un cert filibusterisme per evitar-la o no abordar-la. En aquest sentit, reitera el que ja van dir fa dos anys, i és que la qüestió de BTV era de prioritat política, mentre que ara, a més, hi ha una sentència.

Afegeix que en aquell moment també van plantejar la necessitat de fer un mapa de pisos buits, que han anat demanant periòdicament, però del qual no tenen ni informació ni resultats; mentrestant, el problema de l'habitatge a Barcelona continua sent clau, i el *moobing* i l'especulació guanyen terreny per tots els barris de la ciutat, expulsen veïns i veïnes i generen situacions que s'haurien d'evitar.

Constata que un dels principals problemes de la ciutat, que aquí s'ha repetit a bastament, és la contaminació de l'aire; i confirma que el mateix govern ha parlat moltes vegades de la necessitat urgent de reduir el trànsit de vehicles privats. Això no obstant, recorda que el desembre passat, al consell d'administració de l'ATM, es va aprovar per unanimitat per part de totes les administracions que hi són presents l'increment dels abonaments generals del transport públic. Entenen que això respon únicament a un model de mobilitat en què el vehicle privat se situa al centre de les polítiques públiques, degradant i marginant el transport públic; i que no té res a veure amb la política que té com a prioritat reduir la contaminació i, òbviament, l'ús del vehicle privat.

Retreu que el Govern faci una política erràtica en aquest sentit, amb molts titulars anunciant que es reduirà l'ús del vehicle privat i s'afavorirà el transport públic, que s'ha demostrat insuficient i fins i tot contradictòria arran de l'increment de les tarifes de transport.

Finalment, diu que el fet que sigui avui el Sr. Trias qui hagi de recordar al Govern el pacte de les escales, i felicitar-los pel camí recorregut, diu molt de les coses que s'han perdut pel camí; també diu molt que ara mateix aquí hi hagi un acord de la majoria de grups municipals, tret del seu, de reconeixement que el Sr. Hoffman té tots els elements per ser un excel·lent alcalde de la ciutat; així, tots els grups es feliciten per l'acte d'ahir, tret del

seu, a qui li preocupa i entristeix, ja que posa en relleu que es continuen prioritzant uns models que no responen a la necessitat de posar la ciutadania al centre. Subscriu que es pot parlar d'innovació, però mai de models que acaben expulsant els veïns i les veïnes de la ciutat.

El Sr. ARDANUY agraeix la bona disposició del Govern per parlar aquests darrers dies, així com el fet que s'hagin recollit algunes de les seves aportacions, entre les quals les que giren entorn de la millora del sistema educatiu, de l'impost de l'FP, de la sostenibilitat mediambiental i el foment de la ciència.

Confirma que, més enllà de la situació política que viu Catalunya i Barcelona, la seva disposició a continuar parlant, tot i que, malauradament, no hi ha suficients raons objectives perquè canviï el seu vot respecte del de la setmana passada. Puntualitza que el seu vot contrari no ho és en contra de ningú, sinó amb voluntat objectiva i constructiva.

Posa de manifest que la situació d'aquest plenari els portarà, de ben segur, que d'aquí a trenta dies hi hagi un pressupost, de manera que anuncia que està disposat a continuar treballant i fent aportacions per a la millora de la ciutat i de la qualitat de vida.

El Sr. PISARELLO assegura que crida l'atenció escoltar alguns representants polítics d'aquesta cambra, sobretot els Srs. Bosch i Trias, parlant d'instabilitat i donant lliçons sobre gestió, quan a la Generalitat les seves formacions van tirar endavant unes polítiques que van dur el país contra les roques. Els retreu que els donin lliçons, ja que són responsables d'haver portat la ciutat a la paràlisi i d'una estratègia desastrosa al país, per la qual estan pagant un preu elevadíssim. Insisteix que li sembla escandalós que ara donin lliçons de gestió.

Fa notar al Grup Demòcrata que ha perdut un regidor, i que el Sr. Trias no aprova el baròmetre municipal, cosa que palesa que no ho han fet tan bé com diuen. I assegura que Barcelona en Comú, que no oblida d'on ve, ha intentat revertir moltes de les desigualtats que s'havien generat a la ciutat durant el mandat anterior; així, remarca que s'han pogut evitar cinc mil talls de llum, s'ha ajudat al fet que les famílies no hagin de pagar 54.000 euros en factures; han incrementat fins a trenta mil el nombre de beques menjador; han aportat cinquanta milions d'euros per al Pla de barris, i han establert un fons municipal de crèdit per a l'economia social, per a la petita i mitjana empresa.

Precisa que els acusen de no haver assolit prou acords per a la ciutat, i esmenta l'acord amb la Generalitat per la recuperació de la Model, per fer-hi habitatge social i espais verds; han arribat a un acord per a l'arribada del metro a la Zona Franca; la creació d'un gran parc urbà i habitatge a Glòries; la remodelació de la Meridiana; la reordenació del port; han establert sis plans de desenvolupament econòmic als districtes més vulnerables; han fet un pla de biblioteques; servei de dentista per a les persones més vulnerables, i tres noves ordenances de comerç. Diu que podria continuar enumerant acords per a la ciutat assolits des de l'inici de mandat, i inquireix si realment creuen que la ciutat està parilitzada, que no hi passa res.

Pregunta, per tant, quina és l'estratègia del PDeCAT, principal partit de l'oposició, per a la ciutat. I recorda que l'any passat va oferir una moció de censura, parlant amb el grup de Ciutadans, i pregunta si encara la manté, aquesta estratègia; pregunta si tenen intenció d'impulsar un govern alternatiu amb Ciutadans, si aquesta és la seva resposta responsable i alternativa al govern. Es pregunta cap a on van, i com se senten legitimats per donar lliçons d'estabilitat i de gestió quan han portat el país, i per tant Barcelona, contra les roques, a la paràlisi i a la inestabilitat.

El Sr. TRIAS observa, irònicament, que la ciutat de Barcelona era un desastre i que amb l'aparició de la Sra. Colau tot ha canviat; i en el mateix sentit, felicita el Sr. Pisarello, al qual fa notar que es pot perdre el sentit comú i la noció de la realitat, però que una intervenció com la que acaba de fer és realment sorprenent.

Considera que el primer tinent d'alcaldia hauria de ser capaç, com a mínim, d'analitzar què està passant a la ciutat. Posa de manifest que les intencions i les voluntats de Barcelona en Comú per a la ciutat estan fracassant perquè la política d'habitatge no els funciona, estan novament davant una bombolla immobiliària gravíssima, i no saben aprofitar la recuperació econòmica del país, altrament només han sabut parar moltes coses.

Insisteix que s'ha d'entendre que moltes de les coses que fa un alcalde, una alcaldessa en aquest cas, són resultat d'allò que ha fet l'anterior. Així, posa en relleu que l'actual govern acaba de descobrir l'*smart city*, entre altres coses que abans menystenien perquè consideraven que eren eines generadores de desigualtats, i que ara valoren. Diu que no els ho retreu, i ho considera positiu, i expressa la disposició del seu grup a ajudar-los en aquest sentit.

Remarca, tanmateix, que mantenen una posició totalment contrària a la manera de governar de Barcelona en Comú, a la seva manera de dialogar; i confirma que, tant si els agrada com si no, això s'ha acabat perquè el Govern no compleix ni tan sols amb els seus.

Subscriu les paraules del Sr. Forn quan va definir l'actual govern com una broma per als rics, una amenaça per a les classes mitjanes i una condemna per als desfavorits; i fa notar que el Govern només funciona quan corregeix. Diu que confia que algun dia entendran que no han vingut per salvar la ciutat.

La Sra. MEJÍAS puntualitza al Sr. Pisarello que si el PDeCAT i ERC han portat Catalunya cap a les roques, ho han fet juntament amb Barcelona en Comú. Remarca que ha estat el Govern de la ciutat qui ha paralitzat diverses vegades l'activitat municipal per fer seguidisme del camí cap a les roques; i els recorda que els empresaris els han hagut d'avisar que si continuaven donant suport a vagues a la ciutat, i ells continuaven tenint pèrdues, haurien d'acomiarar persones. Per tant, acusa el Govern de la ciutat de complicitat amb la situació.

Retreu l'actitud arrogant del primer tinent d'alcaldia, que considera que no fa cap favor a la ciutat, i altrament, els recomana un exercici d'humilitat i pensar en tota la ciutadania, especialment en aquella part que han decebut, però sobretot als qui han votat altres partits; i li fa notar que el seu menysteniment envers els votants de Ciutadans és una de les coses més greus que es poden fer, i aprofita per recordar-li que les darreres eleccions

del 21 de desembre, Ciutadans va guanyar en set dels deu districtes de la ciutat, i que el seu percentatge de vot està molt per sobre del de Barcelona en Comú. I observa que, amb tota probabilitat, entre els seus votants n'hi havia molts de decebuts per la tasca al capdavant de l'Ajuntament.

Diu que confien que aquests votants tornin a fer confiança a Ciutadans les properes eleccions municipals per poder tenir un govern municipal que miri de cara els barcelonins, i que els resolgui els problemes en comptes de crear-los.

El Sr. BOSCH posa de manifest que el Sr. Pisarello, a fi de justificar la mala gestió del Govern, es dedica a criticar la mala gestió de la casa del davant. Diu que, d'entrada, això no li sembla una gran manera de defensar la suposada excel·lència del que Barcelona en Comú ha fet des de l'alcaldia de la ciutat. I posa alguns exemples en favor de la gestió de la Generalitat com ara que, en poc més d'un any, la Conselleria d'Economia, amb el conseller Junqueras al capdavant, ha reduït el deute amb aquest ajuntament d'un 85%, de 88 a 12 milions d'euros, un esforç considerable que creu que mereix ser apreciat. Pel que fa a altres observacions del Sr. Pisarello, puntualitza que l'arribada del metro a la Zona Franca o la Model s'han acordat amb la Generalitat, que és qui ho ha tirat endavant. Considera que reconèixer-ho és de justícia.

Fa notar que el tinent d'alcaldia també ha parlat d'inestabilitat política i en responsabilitza els qui avui són a la presó, i assegura que havien entès que el Govern de la ciutat estava d'acord que la situació s'havia produït per l'ofensiva del 155, i lamenta que ara hagi abandonat aquest convenciment.

Suggereix, també, que si busquen la confiança dels grups de l'oposició es dediquin a Ciutadans, i demana a l'alcaldesa que sigui ella qui personalment demani al grup de Ciutadans que els faci confiança; i afegeix que confia també que parli en aquesta sessió, com li correspon de fer, atès que és la màxima responsable de la ciutat.

Reclama que donin explicacions a la ciutadania, a la qual van dir que resoldrien el problema de l'accés a l'habitatge, però no tan sols no ho han fet sinó que ha empitjorat. En definitiva, els acusa de no haver complert les seves promeses.

El Sr. COLLBONI adverteix a l'alcaldesa que no es poden resoldre els problemes a Barcelona quan el problema és el Govern; que no es pot generar confiança a la ciutadania des de l'alcaldia quan ja ningú confia en el Govern ni en la Sra. Colau com a alcaldessa.

Confirma que el seu grup no donarà suport a la moció de censura que encapçala el Sr. Trias perquè no volen tornar al passat, no volen un alcalde de drete, ni que l'independentisme entri definitivament a condicionar les polítiques de Barcelona. Precisa que justament perquè no es pugui implementar un dels fruits del procés independentista com és impedir acords universals —una de les seves “virtuts”—, la Sra. Alcaldessa ha d'exercir el lideratge i no ha de donar per perdut el mandat.

Posa de manifest que el seu grup no ha demanat dimissions a ningú perquè és realista i sap quina és l'aritmètica d'aquesta cambra i que no és possible fer pactes contra natura ara com ara en aquest ajuntament. Per tant, proposa a l'alcaldesa que convoqui una cimera de líders municipals i que plantegi quines són les fites per als anys 2018 i 2019, i que intenti trobar els consensos mínims per tirar endavant la ciutat el que resta de mandat. I li

demana que la convoqui sense apriorismes, sense dogmatismes i sense excloure ningú; que els digui quines coses vol tirar endavant a la ciutat, entre les quals aquelles que han de passar preceptivament pel Plenari, com és el cas del contracte de la neteja.

Apunta que han assolit un acord quant a les terrasses, gràcies sobretot al gremi de restauració, o que hi ha consens quant al Mobile World Congress, herència de l'etapa socialista; i reclama, en aquest sentit, que el Govern busqui suports i cerqui consensos de ciutat, i li recorda que n'ha tingut moltes oportunitats, especialment quan governava amb el seu grup, per trobar punts per tirar endavant la ciutat.

Reitera la demanda a l'alcalde, per acabar, que exerceixi el seu lideratge, que faci una diagnosi clara i honesta de l'estat de la ciutat, de quina és la seva situació econòmica, del descens de l'activitat turística, entre altres.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ considera que l'actitud que ha posat de manifest avui el grup de govern els retrata; un govern municipal que, lluny de defensar els pressupostos del 2018 que presenten amb una qüestió de confiança, s'ha dedicat a atacar l'oposició municipal. Remarca que l'alcalde no només no defensa els comptes municipals, sinó que s'ha tornat muda. Diu, en aquest sentit, que eren plenament conscients que era muda en projectes i que ho denota en els gestos, que és més activista que no pas alcalde; però li retreu que, com a mínim avui, en una qüestió de confiança no defensi personalment la seva gestió i el seu mandat.

Reconeix que Barcelona tindrà uns pressupostos que no li convenen, i mantindrà una alcalde que tampoc; els pressupostos seran aprovats, però la seva gestió serà clarament reprovada.

La Sra. REGUANT demana al Sr. Pisarello que no s'escudi en l'"i tu més" perquè això els abocaria a un cercle viciós i repetitiu.

Diu que tot i que poden arribar a compartir crítiques al Govern que fins ara hi ha hagut a la Generalitat, no posen al mateix nivell les víctimes i els qui han aplicat la repressió. I remarca que aquí hi té una responsabilitat enorme un govern de l'Estat que s'ha negat en tot moment a escoltar la veu de la ciutadania de Catalunya; un poder judicial i els *lobbies* empresarials, que aquí coneixen perfectament, que es neguen a escoltar les veïnes i els veïns, judicialitzant la participació per evitar que s'escolti la seva veu.

Alerta, per tant, que cal vigilar la manera com s'equiparen les coses. I, en definitiva, diu que si el Govern entra en la dinàmica de l'"i tu més" ha de ser valent i reconèixer que avui, en aquesta cambra, no hi ha confiança, i que alguns grups, com el seu, tenen ganes de poder treballar conjuntament algunes coses, tal com la CUP ha fet en determinats moments de la legislatura, com és el cas de les modificacions pressupostàries del 2016, com també van demostrar amb la seva abstenció en l'aprovació del PEUAT, malgrat que les conseqüències no han estat bones perquè s'aprofiten fissures per continuar augmentant les places turístiques. Considera que s'ha de fer una revisió en profunditat i posar damunt la taula polítiques valentes, que vagin molt més enllà del que es va aconseguir amb el PEUAT o amb allò que van intentar negociar amb les modificacions pressupostàries.

Demana de recuperar l'anomenat pacte de les escales, que el Sr. Trias celebrava que s'hagi deixat enrere, i els anima a tornar-se a posar a treballar en aquella línia, amb la qual estaven d'acord.

El Sr. PISARELLO avança que se centrarà en només algunes de les moltes coses que aquí s'han dit.

Adreçant-se en primer lloc a la Sra. Mejías, fa avinent que rebel·la certament que vulgui donar lliçons en matèria de política social i d'habitatge. Destaca que aquest és l'únic govern de tot l'Estat que ha dedicat un de cada tres euros a inversió social; ha quadruplicat el pressupost en matèria d'habitatge, tot i que no és una competència pròpia; ha creat una unitat contra l'exclusió residencial que ha impedit dos mil desnonaments; han fet una política que haurà permès passar dels setanta habitatges construïts anualment a vuit-cents, una política que els ha permès el reconeixement del Banc Europeu d'Inversions, que els ha donat llum verda a un crèdit de 130 milions d'euros per habitatge que aposta per la sostenibilitat energètica. Remarca que han passat de dedicar quatre milions d'euros a rehabilitació a dedicar-ne vint-i-cinc, i que suposa una política de dinamització de l'economia; i puntualitza que les rehabilitacions no són un xec en blanc, sinó que estan condicionades a la protecció dels drets dels inquilins.

Assegura que ha fet un esforç per esbrinar quina política plantejava Ciutadans a aquestes polítiques; i s'ha preguntat què fa aquesta formació en altres ajuntaments, però s'ha adonat que no governa enlloc, de manera que no té cap proposta política respecte d'això. Igualment, diu que s'ha preguntat què pensa la Sra. Mejías sobre tot això, i ha recordat que la regidora va estar vint anys militant al PP, i un any sent regidora d'aquest ajuntament coincidint amb el mandat del Sr. Aznar, i assegura que no ha sabut trobar ni una sola dissidència a la política nefasta d'aquella època.

Indica que fent l'esforç de no quedar-se només en el passat, ha intentant valorar què fa Ciutadans avui dia, i queda ben clar que dona suport al PP pel que fa a l'acomiadament lliure dels treballadors o el desnonament exprés. Afegeix que ara aquesta formació apel·la a la llei de segona oportunitat, que remarca que no és la que demanen els afectats, que no és retroactiva i que no s'aplica a les set-centes mil persones que ja han perdut els seus habitatges, és a dir, que no serveix per a res.

Per tant, recomana a la Sra. Mejías que quan parli d'habitatge, de política social o quan vulgui donar lliçons al Govern, que gastí menys hipocresia; i la convida, quan vulgui, a anar als barris a explicar quines són les polítiques de Ciutadans.

La Sra. ALCALDESSA tanca els torns d'intervenció en aquest debat, i recorda, en primer lloc, que en funció de la normativa vigent els grups de l'oposició disposen d'un mes per proposar una alternativa al govern actual. En aquest sentit, observa que s'ha parlat molt de diàleg i d'acords de ciutat, i remarca que ara tenen el repte d'aconseguir un acord i un diàleg que faci possible un govern alternatiu, ja que, segons han dit, l'actual és el pitjor que pot tenir aquesta ciutat.

Reitera, doncs, que són els grups municipals els qui tenen la possibilitat d'exercir aquesta capacitat d'acord i de diàleg.

Dit això, assenyala que la negociació del pressupost aquests últims mesos, feta amb honestetat, havia de servir per acordar uns pressupostos que posaven la ciutat davant de tot; tanmateix, finalment no ha estat possible, i el context polític tampoc no hi ha ajudat.

Això no obstant, i com també s'ha dit en aquesta sessió, allò que finalment importa en democràcia és la confiança de la ciutadania que, més enllà dels discursos en aquesta cambra, acabarà jutjant per les polítiques públiques i les mesures concretes aplicades en tot allò que li afecta.

Afirma que aquest govern, lluny d'una actitud arrogant, és el primer que reconeix que hi ha molta feina per fer i per això està aquí; però constata que, en dos anys i mig de mandat, avui Barcelona és líder en inversió social en tot l'Estat, és líder en transparència i lluita contra la corrupció segons tots els rànquings oficials, i també està al capdavant com l'administració més estable i més activa a tot Catalunya, després de mesos de la paràlisi i la inestabilitat generada per la repressió, la judicialització per part del PP i Ciutadans, però també arran de la declaració unilateral d'independència, un acte absolutament irresponsable que ha portat el país a una situació límit. Subratlla, en aquest sentit, que ara aquest ajuntament no és només l'única administració que segueix activa a Barcelona, sinó que a més està assumint responsabilitats i competències de la Generalitat i de l'Estat, que no estan fent el que els pertoca per satisfer les necessitats de la ciutat.

Confirma que així ho continuaran fent perquè, per damunt de tot, estan aquí per atendre les necessitats de la gent, especialment dels col·lectius més vulnerables.

Igualment, afirma que continuaran fent propostes d'acord al Plenari, i que si els grups de l'oposició no troben una alternativa de govern, assegura que amb plena voluntat constructiva i propositiva continuaran portant acords de ciutat dins i fora del Plenari, mesures concretes en matèria de promoció econòmica, d'habitatge, d'educació o de mobilitat, entre altres.

Confia que quant als fets i a les propostes concretes els grups polítics siguin responsables i es posicionin a favor de la ciutadania i no pas a favor d'interessos partidistes i electorals.

Diu que són conscients que governen, i assegura que per part seva trobaran tota la voluntat de diàleg i d'acord i, sobretot, de posar els interessos de Barcelona per davant de qualsevol interès de partit.

Seguidament, es procedeix a la votació nominal de la proposta d'acord. El Sr. Secretari General crida per ordre alfabètic de cognoms els membres del consistori que, en veu alta, expressen el sentit del seu vot:

Santiago Alonso Beltran: en contra

Carmen Andrés Añón: en contra

Gerard Ardanuy i Mata: a favor

Jaume Asens Llodrà: a favor

Eloi Badia Casas: a favor

Montserrat Ballarín Espuña: en contra

Maria Magdalena Barceló Vereja: en contra

Montserrat Benedí i Altés: en contra

Koldo Blanco Uzquiano: en contra

Raimond Blasi i Navarro: en contra
Alfred Bosch i Pascual: en contra
Trini Capdevila i Burniol: en contra
Jaume Ciurana i Llevadot: en contra
Jaume Collboni Cuadrado: en contra
Agustí Colom Cabau: a favor
Jordi Coronas i Martorell: en contra
Ángeles Esteller Ruedas: en contra
Teresa M. Fandos i Payà: en contra
Alberto Fernández Díaz: en contra
Mercè Homs i Molist: en contra
María José Lecha González: en contra
Jordi Martí i Galbis: en contra
Carina Mejías Sánchez: en contra
Daniel Mòdol Deltell: en contra
Josep M. Montaner Martorell: a favor
Xavier Mulleras Vinzia: en contra
Laia Ortiz Castellví: a favor
Laura Pérez Castaño: a favor;
Gala Pin Ferrando: a favor;
Gerardo Pisarello Prados: a favor;
Juan José Puigcorbé i Benaiges: en contra
Sònia Recasens i Alsina: en contra
Eulàlia Reguant i Cura: en contra
Irma Rognoni i Viader: en contra
Maria Rovira i Torrens: en contra
Janet Sanz Cid: a favor
Francisco Sierra López: en contra
Xavier Trias i Vidal de Llobatera: en contra
Mercedes Vidal Lago: a favor
Francina Vila i Valls: en contra
Ada Colau Ballano: a favor

Acte seguit, es procedeix a l'escrutini dels vots que dona el resultat següent: 11 vots a favor i 30 vots en contra.

ES REBUTJA la proposta d'acord en debat.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les deu hores i cinquanta-cinc minuts.